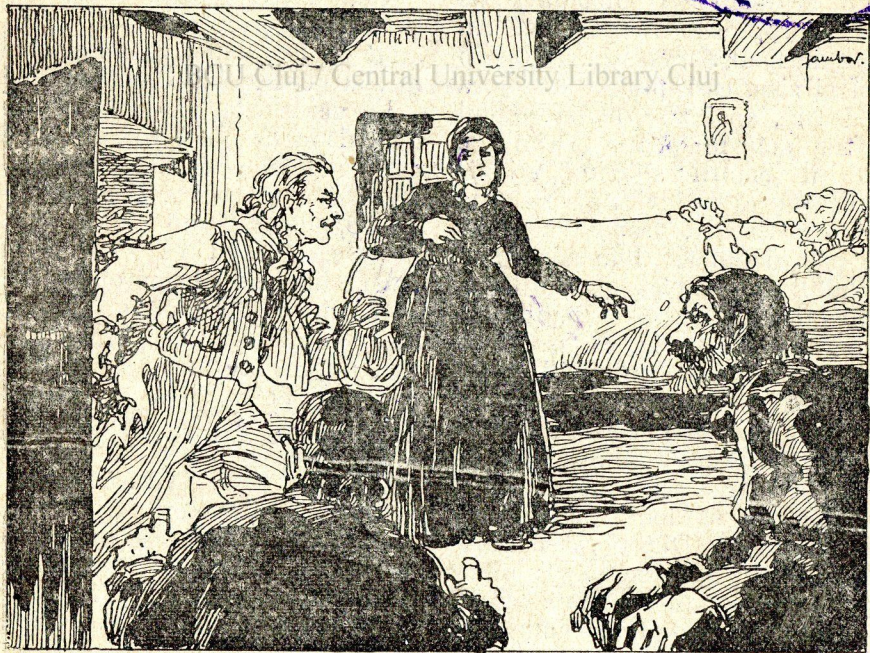
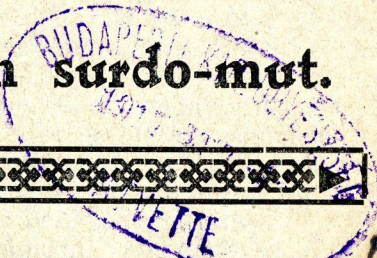

RAZELE AUROREI

ZIS'A IISUS: „EU SUNT LUMINA LUMII“.

Cum s'a pocăit un surdo-mut.

54/2

(Textul pe cealaltă față.)

Cum s'a pocăit un surdo-mut.

Cu câțiva ani mai înainte trăiau în Rusia de miazăzi în comuna M. niște părinți, cari aveau doi fii. Fiul cel mai bătrîn era un nelegiuit și neascultător, care a cauzat părinților săi multă durere de inimă. Toată îndemnarea și rugarea părinților resalta (sărea, pica napoi) de pe inima lui împietrită. Rugăciunile și rugămintele lor fierbinți s'au dovedit ca zădarnice, fiul din zi în zi tot mai tare s'a lăsat legat cu legăturile păcatelor și s'a făcut un vrăjmaș amarnic alui Dumnezeu. Cel mai tânăr, Iacob, era cu asemenea fire, înpotrivnic și nesupus, iar pe lângă aceasta și surdo-mut, dând părinților mult de gândit. Dară totuși nu a putut așa exprima gândurile și înjurările sale, fiind mut.

Într'o zi Ioan să îmbolnăvi pe moarte. Morbul s'a întărit iute. Au chemat medicul, care scutură din cap îngrijit și zise, că-i puțină nădejdea la vindecare, apoi zise astfel: „Fiul d-voastră stă la poarta vecinicieii, pregătiți-l pentru sfârșitul lui de aproape.“ O grea lovitură era asta pe sama părinților. Dapoi că ei să rugau pentru fiul lor, l'au adus înaintea lui Dumnezeu pe inimile lor și acum totuși trebuie să se piardă?

Mama să sili la aceea, ca mai odată să atragă atențiunea fiului ei la Mântuitorul, care sângur este Mântuitorul sufletului și care sângur este mântuire și scăpare. Dară toate au fost înzădar. Precum în starea sănătoasă, așa și acum nu voia să audă nimic despre aceasta și strigă: „Duceți-vă cu Mântuitorul vostru, nu vreau să știu nimic despre el!“ S'a întors cu fața la părete și nu voia să audă nimic mai departe.

Înse mama nu o putu aceasta suporta, ca să vadă pre fiul ei murind în așa stare fără de nădejde și pentru aceea îl rugă cu larime și pătrundere, ca totuși să se întoarcă la Mântuitorul, care întotdeauna e gata

la aceea, ca să primească pre păcătoșii cari caută ajutor. Toate erau înzădar, de-odată să întoarse, scuiță în fața mamei sale, și strigă infuriat: „Nimic nu vreau să știu de aceasta, duceți-vă cu Mântuitorul vostru!“ Acuma pică napoi pe așternutul său amețit și muri....

Înfricoșat sfârșit!

Mama lui căzu leșinată la patul lui. Trebuiau să o ducă în odaia ei. Tata căzu pe genunchi și mai că-i plesniră inima.

Acestui caz infricoșat a fost Iacob surdo-mutul martor. O vreme stătu el acolo ca încremenit și așa să văzu, ca și când ar fi gândit despre ceva. Apoi de-odată, boldi pre tata-său, — care încă stătea pe genunchi, — și arată cu degetul spre cer, apoi spre pământ și în sfârșit spre cel mort, ca și când ar fi voit să înrebe: „Unde-i fratele meu?“

Tata înțelese bine aceasta întrebare mută și întristat în inima sa, arată în jos, dapoi că nu era îndoielnic, la aceea, că fiul său este pierdut.

La aceasta își acoperi fiul cel mut fața, dădu de auzit un strigăt infricoșat neînțeles și ca un nebunit fugi afară în noaptea întunecoasă. Părinții nu au putut altcum gândi, decât că de aceea a fugit ca să și iee viața. Doară în lacul din apropiere vrea să se înece. Îl căutară cu lămpășuri și scormoniră comuna întreagă, dară nici într'un loc nu i-au găsit urma. a pierit. Voiau deja să se lase de a căuta și a se întoarce cu jale, când tata cu niște bărbați trecură pe lângă șură. Auziră ceva. Aici trebuie să fie în șură. Au luminat cu lămpășul și iacă ce văzură? Fiul surdo-mut zăcea pe față, sufletul său să lupta cu Dumnezeu, în adăvr să lupta, ca și când ar avea lucru cu bărbat, pe lângă aceasta să puteau auzi glasuri bolborositoare, plângătoare.

„Lăsați-l, — zise tata, — e bine, el să luptă cu Dumnezeu.“

Întrară în casă. Nu mult trecu, doară o oară, când să deschisă ușa și surdo-mutul intra prin ea. Dară

iacă, ce fel de bucurie strălucea de pe fața lui; s'a putut vedea, că o mare schimbare s'a făcut la el. A înfeles privirea cea întrebătoare a părinților și pentru aceea puse o mână pe inimă și cu cealaltă arătă spre cer, ca și când ar fi vrut să zică: „Iisus locuiește în inima mea.“

Oh ce o bucurie era aceasta la părinți, cât au mulțămît lui Dumnezeu, că fiul lor e mântuit! Zile vesele urmară la aceasta. Iacob aceea ce făcea, ce numai putea vedea din ochii părinților și așa deveni în casă ca o rază de soare.

Dară nu mult rămase pe acest pământ. Un morb mare veni dintr'odată preste el și l-a aruncat pe patul de moarte. Acolo zăcea și durerile cele mari, cari îl chinuiau cu zi cu noapte le-a suferit în liniște. Dacă întrebau de el, că vre-ar să se înșănătoșeze? — atunci arăta cu mâna spre cer ca și când ar zice: „Acolo, acolo este țara odichnei mele.“

Într'o seară să păru deosebit slab; nu era deja departe sfârșitul lui. Părinții lui și prietenii stăteau în jurul patului său. În liniște și cu răbdare zăcea acolo, pacea lui Dumnezeu era pe fața lui. De odată întinse mâinile sale în sus și ochii lui să deschiseră largi. Oh cum străluceau aceștia! Fără de îndoială, că a văzut îngerii lui Dumnezeu venind jos, ca să-l ducă pre el acasă în locuințele cele vecinice ale păcii. Așa și era... Mai o resuflare, apoi mai una, tot mai încet, în sfârșit încetă a-i bate inima. Un suflet rescumpărat sbură acasă, acolo... unde nu sunt suferințe, nici plângeri și nici moarte.

* * *

Oare cum ai vrea tu să mori iubite cetitorule? Tu trebuie să mori, mai nainte ori mai târziu, doară încă și prea în grabă, doară în noaptea următoare. Ai tu nădejde la viața vecinică? Cine-i prietinel tău, este Iisus ori lumea? Astăzi te hotărăște, ca să fii alui Iisus! Că astăzi e ziua mântuirii,

astăzi e timpul potrivit. „Astăzi de veți auzi glasul lui, nu împietriți inimile voastre!“

Telefonul.

Ingrijitorul (părintele) diaconeselor B. suspină în liniște înaintea sa. De câteva zile n'a mai fost chemată nici o soră, telefonul tăcă de ajuns. Surorile se uitau triste una la alta, că pe cât de frumos și era acasă, totuși doriră ele, a merge după chiemarea lor. Acuma întră o damă în casă și dorește a vorbi cu sora supremă.

„Dară iubită soră supremă“, începu ea, „de două ciasuri în toată clipa am zuruît și nu capăt răspuns; acuma vin însumi, d-ta trebuie să-mi trimeți necondiționat o soră“. După zece minute părăsi ea casa cu o soră.

„Aceasta damă a zuruît, și nime-nă n'a auzit. Aici trebuie ceva să fie ceva în neordine“, zise ingrijitorul diaconeselor, trimete la oficiul de telefon, un oficiant cearcă conductul și în fapt află un greș. Acuma vin însărcinările ca mai înainte. Ingrijitorul diaconeselor își socotește paguba și să dovedește o sumă frumoasă.

Este conductul tău de telefon în ordine cu lumea de sus? Doară nu ai căpătat tu de mult o însărcinare și la întrebarea ta nu ai răspuns.

Oare nu-ți face ție aceasta grijă și nu ești descurăjat? Socoteșteți odată paguba, care o ai, scădița în folos lăuntric, și va ieși o sumă mare. Întoarce-te la oficiu, la inima lui Dumnezeu. Pune ofertul cel urgent pentru punerea în regulă a conductului. Tu nu poți exista fără de însărcinări, tu nu poți împlini chiemarea ta ca fiu alui Dumnezeu, dacă ele rămân. Doară e smânta în aparat. Cearcă inima ta, sau mai bine lasă să o cerce oficiantul cel cerese, sfântul Spirit. „Cearcă-mă, Doamne, și cercetează-mă, cearcă rărunchii mei și inima mea!“ (Psalmul 26, 2.)

Să ții legătura ta cu Dumnezeu în regulă.

Din Wge.

Sf. Ioan gură-de-aur despre creșterea copiilor.

Cauza stricăciunii copiilor e patima nebună a părinților pentru bunurile pământești, socotind acestea drept lucrurile cele mai de frunte; ei nu se îngrijesc de copiii lor, cum nu se îngrijesc nici de sufletul lor. Astfel de părinți sunt mai răi decât ucigașii de copii, pentru că aceștia despart numai trupul de suflet, aceia însă le împing sufletul în iad.

Cea mai mare bogăție pentru copii e dacă vor ajunge să-și poată stăpâni toate poftele lor. Pentru aceea trebuie să supraveghem cu îngrijire drumurile lor, să vedem creștine să învătărească, să se învătărească și să facă așa. Judecătorul ne va întreba: Nu ți-am încredințat ție copilul? Ți-am dat un copil, când era gingaș, ca să-l cultivi și să-i aduci sufletul la rânduială. Tu ce poți zice? Că era greu să-l înfrâni și să-l învătărească? Trebuia să o prevezi și să-l înfrânezi, când putea fi înfrânat, căci era tânăr, — să-l silești să și împliească datorința, să-l înveți să și cerci, să potolești pășinile sufletului său.

Copiii să cunoască cât mai de vreme Sf. Scriptură. Din ea va auzi mai întâiu: Cinsteste pe tatăl tău și pe mamă-ta! Din copilul lor, au să facă mai înainte de toate un creștin, pentru aceea trebuie să cunoască Sf. Scripură, care să fie un leac puternic împotriva puterii celei mari a pornirilor rele din aceasta vârstă.

Iubite cetitorule! Oare îți împlinești tu aceasta sfântă datorință, a crește copiii tăi în frica lui Dumnezeu?

Binecuvântare.

Dacă în oarecareva casă s'a mutat reținerea, de regulă aduce cu sine și plăcută, care aduce curățenia, regula, păstrarea, lucrarea sârguincioasă și starea cea cufundată din nou la cale. Îndestularea acopere masa. Temerea de Dumnezeu abate la rugăciune și mulțămirea aduce binecuvântare. În Domnul își caută așa familie bucuria.

Dară iubite cetitorule, cum este la tine?

Celui mai rău.

Dacă ar fi acum aici un suflet, care ar zice astfel: „Așa rău, cum eu sunt, nu este nimene, pe sama mea nu există mai rău”, — dară iubite suflete, aceea nu trebuie să o adeverești tu; știu, că cât de rău ești, dară Dumnezeul nostru cu mult mai bine o știe și îți pot spune, că ești cu o mie de ori mai rău decât ți-ți închipuești. Dară tu primește preșpăciuni.

Aviz!

Aviz! Înștiințăm abonații noștri, că deocamdată nu putem trimite — neavând tipărite — următoarele cărți: „Cântările Sionului”, și „Noul Testament”, legate în piele; Biblii mari, legate în pânză și piele.

Abonați foaia „RAZELE AUROREI”!

Redactor responsabil:
VASILIU BERBECAR.

Tot omul e chemat și binevenit la adunare!

ABONAMENTUL SĂ SE TRIMITĂ LA WELKER JÓZSEF, BUDAPEST. VII., HÁRSFA-UTCA 33. SZ.

Prețul la „Razele Aurorei”.

Pe anul întreg: dela 1-2 exemplare 1.20 fil. de exemplar. Dela 3-10 exemplare —.80 fil. de exemplar.
11-50 „ „ —.60 „ „ „ 50-100 „ „ —.50 „ „ „

În streinătate se socotește diferența speselor trimeteriei.